



A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran.

33. neděle v liturgickém mezidobí cyklu B

Evangelium (Mk 13,24-32)

Ježíš řekl svým učedníkům: „V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe. Poučte se z přirovnání o fíkovníku! Když se už jeho větve nalévají mízou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepomnou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

V těch dnech, po velkém soužení, se zatmí slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. Nebe zasahuje do dění na zemi. Tím se završuje „doba zmatku“ a soužení. Změny na nebeských tělesech patří do apokalyptického žánru (viz Iz 13,10; 34,4; Joel 2,10-3,4). Ve Starém zákoně tyto okolnosti charakterizují den soudu, „den Hospodinův“. Je třeba poznamenat, že apokalyptický popis má na zřeteli také proměnu celého kosmu (na rozdíl od proroctví, které nezahrnuje tuto dimenzi).

A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Kulminující okamžik celého dramatu je zjevení Syna člověka. Oblaka, na kterých přichází, jej charakterizují jako nebeskou bytost náležící Bohu. Velká moc a sláva podtrhují jeho majestát – obklopen světlem se jasně odlišuje od temnoty a chaosu. Celý tento obraz je inspirován Dan 7,13-14. Příchodem Syna člověka se shromáždí všichni vyvolení. Na pozadí je zřetelná myšlenka, že Boží lid je rozptýlen po celé zemi a na konci času bude opět sjednocen. Čtyři větry odpovídají starověkému obrazu světa. Výraz „od konce země až po konec nebe“ se vztahuje na všechny živé v okamžiku příchodu Syna člověka. Není to narážka na vzkříšení mrtvých. Žít se Synem člověka je evangelní perspektivou našeho života, jak potvrzují také jiné spisy (srov. 1 Sol 4,17; Zj 20,4).

Poučte se z přirovnání o fíkovníku! Když se už jeho větve nalévají mízou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Na otázku, kdy to vše nastane, se odpovídá přirovnáním (není to podobenství, protože tento posledně jmenovaný literární druh je vymyšleným vyhoceným příběhem). Je třeba se poučit z fíkovníku – rašící listy jsou neomylným znamením blížícího

se léta. Toto přirovnání pochopíme na pozadí toho, že fíkovníku (na rozdíl od jiných stromů či stále zelených rostlin) na zimu opadávají listy, které opět raší na jaře, a to je velmi krátké. A tak jako jsou pučící listy znamením „nového období“, tak i předpovězené události jsou znamením nového času, příchodu Syna člověka. Na které události-znamení se přitom myslí? To je sporné, ale snad se navazuje především na v. 14 (stejná formulace ve v. 14 a 29, „až uvidíte“). Vystoupení antikrista bude definitivním ohlášením „konce“. Až toto vše nastane, bude blízko den soudu a záchrany.

Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pominou, ale má slova nepominou. Velké potíže působí věta „nepomine toto pokolení, dokud se toto vše nestane“. Znamená to snad, že Ježíš hlásal brzký konec světa (kolem roku 40)? Jak potom uvést tento verš v soulad s veršem následujícím, kde se hovoří o tom, že Syn člověka nezná dne ani hodiny? Nechceme-li připustit, že evangelista sestavil tento text bezmyslenkovitě, pak musíme předpokládat, že slovní spojení „toto pokolení“ máme chápat v širším slova smyslu: takové pokolení (tj. zpronevěřilé a hříšné – Mk 8,38, nevěřící – Mk 9,19). A definitivní tečkou za tímto důrazným ujištěním je výrok „nebe a země pominou, ale má slova nepominou“. Tato slova jsou totiž kritériem při soudu.

O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec. Ani Syn o tom dnu neví: znamená to, že Ježíš je „menším Bohem“ než Otec? Tuto otázku si evangelium neklade. A dokonce můžeme tvrdit, že nezná ještě „dogmatické“ vyznání, že Ježíš je Bůh z Boha, rovný Otci. Markův výrok tedy máme pochopit tak, že Ježíš jako hlasatel neví o té hodině (řeceno pozdějším dogmatickým jazykem: Ježíš jako člověk). Bůh je tedy jediným pánem dějin, který vede jejich běh k definitivnímu naplnění.

SHRNUTÍ

Ve 13. kapitole chce Marek ukázat, že v posledních časech se objeví antikrist a zároveň Syn člověka. Tento Syn člověka je vlastně ten, který se po odsouzení a ukřižování posadí po pravici Otce a přijde s nebeskými oblaky (Mk 14,62): ukřižovaný přijde ve slávě!

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Ježíš zde mluví o svém druhém příchodu na svět a o tom, že na něj máme být připraveni. My naštěstí víme, že Ježíš k nám přichází také každý den. V každém, koho během dne potkáme, se setkáváme s Ním. Ježíš říká: „Cokoli jste učinili jednomu z nejmenších, mně jste učinili...“ Zkusme v těchto dnech v našich bližních rozpoznávat Ježíše a podle toho se k nim také chovat.

Starší:

Ježíš mluví o konci světa, ale nikdo z nás vlastně neví, kdy nastane jeho osobní konec, kdy opustíme tento svět. Proto nás často Ježíš vyzývá k bdělosti. V tomto týdnu bychom si mohli při nejrůznějších příležitostech položit jednoduchou otázku: co kdybych teď (když jedu autobusem, sedím ve škole, hraji hru na počítači...) musel tento svět opustit – jsem na to připraven? Vnímám Boží přítomnost natolik, abych jí dokázal rozpoznat i teď a tady?

Zkusme si

Mladší:

Podle čeho poznáte, že přijde zima? Padá listí. Mnoho věcí v přírodě, které přijdou, můžeme poznat podle určitých znamení – na jaře kvetou sněženky, před létem zrají jahody, na podzim padá listí.

Protože je podzim, zkuste si udělat herbář z listů a napište k nim jména jednotlivých stromů a zda jsou léčivé. Když už žádné listy nenajdete, překreslete je z internetu nebo z knížky.

Starší:

Sestavte podobným způsobem (ale jen na základě internetu a knih) herbář deseti typických podzimních rostlin včetně botanického názvu a alespoň jedné zajímavosti o každé z nich. Dokážete najít i nějakou typickou rostlinu, která roste na podzim v Ježíšově zemi?